10/06/2023

ΚΘ’ Παύλεια: Ημερίδα Πρεσβυτερών και μητέρων κληρικών με θέμα «Από το κήρυγμα στην πράξη»

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Στον Ιερό Ναό Κοιμήσεως της Θεοτόκου Χαλάστρας λειτούργησε το Σάββατο 10 Ιουνίου 2023, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων, παρουσία των πρεσβυτέρων και των μητέρων των αγάμων κληρικών της Ιεράς Μητροπόλεως.

Τον θείο λόγο κήρυξε ο Αρχιερατικός Επίτροπος Καμπανίας Αρχιμανδρίτης **Θεόφιλος Λεμοντζής,** ενώ στο τέλος τελέστηκε μνημόσυνο για την κατά σάρκα μητέρα του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου κ. Παντελεήμονος, μακαριστή **Βασιλεία Καλπακίδου**, η οποία εκοιμήθη τον Ιούνιο του 2004, αλλά και για όλες τις αείμνηστες πρεσβυτέρες και μητέρες.

Μετά το πέρας της Θείας Λειτουργίας, εντός του Ιερού Ναού, στο πλαίσιο των **«ΚΘ' Παυλείων»** έλαβε χώρα η καθιερωμένη ημερίδα πρεσβυτερών και μητέρων κληρικών που φέτος είχε ως θέμα «Από το κήρυγμα στην πράξη».

Στην αρχή ο Σεβασμιώτατος απηύθυνε χαιρετισμό, ενώ την ημερίδα προλόγισε και παρουσίασε ο Υπεύθυνος του Γραφείου Εξωτερικής Ιεραποστολής Πρωτοπρ. **Νεκτάριος Σαββίδης,**

Κεντρικής ομιλήτρια ήταν η λόγια και σεβαστή Καθηγουμένη της Ιεράς Μονής Κοιμήσεως Θεοτόκου Μικροκάστρου Σιαστίστης, **Γερόντισσα Θεολογία**, η οποία μίλησε με θέμα: «Το λειτούργημα της Ορθόδοξης Πρεσβυτέρας».

Στο τέλος ο Σεβασμιώτατος προσέφερε τα αναμνηστικά των «ΚΘ' Παυλείων», ενώ η ημερίδα ολοκληρώθηκε με γεύμα, το οποίο παρέθεσε η φιλόξενη ενορία της Παναγίας σε όλους τους συμμετέχοντες.

Ο χαιρετισμός του Μητροπολίτη Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων

Κατά τον χαιρετισμό του, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας κ. Παντελεήμων, εξέφρασε λόγους ευγνωμοσύνης προς την σεβαστή Γερόντισσα, αναφέροντας μεταξύ άλλων: Μέ τή χάρη τοῦ Θεοῦ καί τίς πρεσβεῖες τοῦ ἱδρυτοῦ τῆς τοπικῆς μας Ἐκκλησίας ἁγίου ἐνδόξου ἀπο-στόλου Παύλου πραγματοποιοῦμε καί φέτος στό πλαίσιο τῶν ΚΘ΄ Παυλείων τήν καθιερωμένη Ἡμε-ρίδα γιά τίς πρεσβυτέρες καί τίς μητέρες κληρικῶν τῆς Ἱερᾶς μας Μητροπόλεως, πού φιλοξενεῖται αὐτή τή φορά στή Χαλάστρα ὑπό τή σκέπη τῆς Παναγίας μας.

Σᾶς καλωσορίζω μέ πολλή χαρά καί σέ αὐτή τή συνάντησή μας, ἡ ὁποία μᾶς προσφέρει ὄχι μόνο τή χαρά τῆς μεταξύ μας ἐπικοινωνίας ἀλλά καί τοῦ συμπνευματισμοῦ καί τῆς πνευματικῆς ὠφελείας καί στηρίξεως στή δύσκολη ἀποστολή τήν ὁποία ἔχετε ἀναλάβει καί ἐσεῖς ὡς σύζυγοι ἤ ὡς μητέρες τῶν ἱερέων μας.

Τό θέμα τῆς Ἡμερίδας μας εἶναι, ὅπως ἤδη γνωρίζετε, «Ἀπό τό κή-ρυγμα στήν πράξη» καί ἐντάσσεται στό γενικό θέμα τῶν φετινῶν Παυ-λείων, τό ὁποῖο εἶναι σχετικό μέ τό κήρυγμα τοῦ ἀποστόλου Παύλου.

Ὁ ἀπόστολος Παῦλος δέν διέ-τρε-ξε ὅλη τήν οἰκουμένη κάτω ἀπό τίς ἐξαιρετικά δύσκολες συνθῆκες, τίς ὁποῖες περιγράφουν οἱ Πράξεις τῶν Ἀποστόλων, καί στίς ὁποῖες ἀναφέρεται καί ὁ ἴδιος στίς ἐπιστο-λές του, ἁπλῶς γιά νά κηρύξει μία νέα θρησκεία ἤ κάποιες διαφορε-τικές ἀπόψεις γιά τόν Θεό. Τό κήρυγμα τοῦ

ἀποστόλου Παύλου, ὅπως καί τῶν ἄλλων ἀποστόλων καί τῆς Ἐκκλησίας μας εἴκοσι αἰῶνες τώρα, δέν εἶναι μία ὁμιλία, δέν εἶναι ἕνα μάθημα, δέν εἶναι μία θεωρία πού πρέπει μόνο νά γνωρίζουμε. Εἶναι ἡ θεία ἀλή-θεια. Εἶναι τό Εὐαγγέλιο τῆς σωτη-ρίας μας. Εἶναι ὁ ὁδηγός τῆς ἐν Χριστῷ ζωῆς.

Ἑπομένως, τό κήρυγμα τοῦ ἀπο-στόλου Παύλου καί κατ᾽ ἐπέκταση τό κήρυγμα τῆς Ἐκκλησίας δέν εἶναι μόνο λόγος ἀλλά εἶναι καί πράξη, εἶναι καί ζωή. Αὐτός εἶναι καί ὁ λόγος γιά τόν ὁποῖο ὁ Χριστός δέν μᾶς ἔδωσε ἁπλῶς τό Εὐαγγέλιό του, ὅπως εἶχε δώσει ὁ Θεός στήν Παλαιά Διαθήκη τίς δέκα ἐντολές στόν προφήτη Μωυσῆ.

Ὁ Χριστός ἦλθε στή γῆ καί δέν δίδαξε μόνο, ἀλλά καί ἔζησε μαζί μέ τούς ἀνθρώπους, ἔζησε ἀνάμεσα στούς ἀνθρώπους, συνανεστράφη μέ τούς ἀνθρώπους, γιά νά μᾶς δείξει πῶς εἶναι ἡ ζωή του καί πῶς πρέπει νά ζοῦμε καί ἐμεῖς. Γιά νά μᾶς διδάξει ὅτι ἡ ζωή τῶν μαθη-τῶν του δέν πρέπει νά εἶναι μία τυ-πική ἐφαρμογή τῶν ἐντολῶν του, σάν αὐτή τῶν γραμματέων καί τῶν φαρισαίων, ἀλλά θά πρέπει νά εἶ-ναι μία μίμηση τῆς δικῆς του ζωῆς.

Τό ἴδιο διαπιστώνουμε μελετώ-ντας καί τίς ἐπιστολές τοῦ πρωτο-κορυφαίου ἀποστόλου Παύλου πρός τούς χριστιανούς διαφόρων Ἐκκλησιῶν, στίς ὁποῖες κήρυξε. Σέ αὐτές ὁ ἀπόστολος Παῦλος δέν δίνει μόνο ἀπαντήσεις σέ ζητήμα-τα πού εἶχαν ἀνακύψει οὔτε ὑπεν-θυμίζει μόνο ὅσα τούς δίδαξε, ὅταν ἦταν κοντά τους, ἀλλά τούς παρακαλεῖ ἐπανειλημμένα νά μι-μη-θοῦν τό παράδειγμά του. «Παρα-καλῶ οὖν ὑμᾶς, μιμηταί μου γίνε-σθε», γράφει στήν πρώτη ἐπιστο-λή του

πρός τούς Κορινθίους (1 Κορ. 4.16), καί συνεχίζει λέγοντας ὅτι γι᾽ αὐτόν τόν σκοπό ἔστειλε κοντά τους τόν ἀπόστολο Τιμόθεο, πού εἶναι τέκνο του ἀγαπητό καί πιστό ἐν Κυρίῳ, ὁ ὁποῖος θά τούς ὑπεν-θυμίσει πῶς βάδιζε ὁ ἴδιος τόν δρό-μο τοῦ Χριστοῦ: «ὅς ὑμᾶς ἀναμνή-σει τάς ὁδούς μου τάς ἐν Χριστῷ».

Ἀνάλογη προτροπή ἐπαναλαμβά-νει ὁ ἀπόστολος Παῦλος καί στή συνέχεια τῆς ἴδιας ἐπιστολῆς, διευκρινίζοντας ἔμμεσα ὅτι δέν τούς ζητᾶ νά μιμηθοῦν τό παρά-δειγμά του κινούμενος ἀπό ἐγωι-σμό, ἀλλά γιατί ὁ ἴδιος μιμεῖται τό παράδειγμα τοῦ Χριστοῦ. «Μιμη-ταί μου γίνεσθε, καθώς κἀγώ Χριστοῦ», γράφει (1 Κορ. 11.1).

Ὁ ἀπόστολος Παῦλος γνωρίζει καλά πόσο πιό ἐπιδραστικό εἶναι τό παράδειγμα, ἡ ἔμπρακτη ἐφαρμογή ἑνός κανόνος, ἀπό ὅτι ἡ θεωρητική διατύπωσή της, καθώς ὁ ἄνθρωπος ἀπό τή φύση του ἔχει τήν τάση νά μιμεῖται αὐτό πού βλέπει, καί ἡ ἔμφυτη αὐτή τάση τόν βοηθᾶ νά μαθαίνει γρηγορότερα καί νά προσαρμόζεται στό περιβάλλον καί στόν κόσμο.

Τό ἔχουμε διαπιστώσει, ἄλλωστε, ὅλοι πολλές φορές παρατηρώντας τά μικρά παιδιά καί τόν τρόπο πού μιμοῦνται τούς μεγαλύτερους καί μαθαίνουν προοδευτικά τήν καθη-με-ρινότητα καί τή ζωή. Γι᾽ αὐτό καί ὁ ἀπόστολος Παῦλος ἐπιμένει στό θέμα τῆς μιμήσεως, γράφοντας σχετικά καί πρός τούς χριστιανούς τῆς Ἐφέσου, ἐνῶ δέν παραλείπει νά ἐπαινέσει τούς Θεσσαλονικεῖς, διότι ἔγιναν μιμητές του καί μιμη-τές τοῦ Κυρίου. «Καί ὑμεῖς μιμηταί ἡμῶν ἐγενήθητε καί τοῦ κυρίου», γράφει στήν πρώτη πρός Θεσσαλο-νι-κεῖς ἐπιστολή του (1 Θεσ. 1.6), καί συνεχίζει ὑπογραμμίζοντας τή σημασία τοῦ παραδείγματος τῶν Θεσσαλονικέων καί σέ ἄλλους πι-στούς: «ὥστε γενέσθαι ὑμᾶς τύπον πᾶσιν τοῖς πιστεύουσιν ἐν τῇ Μακε-δονίᾳ καί ἐν τῇ Ἀχαΐᾳ».

Τήν ἀξία τοῦ ζωντανοῦ παραδείγ-μα-τος τονίζει ὁ οὐρανοβάμων ἀπό-στολος Παῦλος γράφοντας καί πρός τόν μαθητή του Τιμόθεο. Τί τοῦ λέει; «Σύ δέ παρηκολούθηκάς μου τῇ διδασκαλίᾳ, τῇ ἀγωγῇ, τῇ προθέσει, τῇ πίστει, τῇ μακροθυ-μίᾳ, τῇ ἀγάπῃ, τῇ ὑπομονῇ …» (2 Τιμ. 3.10), καί συνεχίζει νά ἀπαρι-θμεῖ καί ἄλλα στοιχεῖα τῆς ζωῆς του, τά ὁποῖα, ὅπως βλέπουμε, τά θεωρεῖ ἰσάξια καί ἐνισχυτικά τῆς διδασκαλίας του. Διότι ὁ χριστια-νός δέν ἐξετάζεται στή θεωρία τῆς πίστεως, τήν ὁποία θά πρέπει βέβαια νά γνωρίζει, ἀλλά στήν πρά-ξη, στήν ἐφαρμογή τοῦ λόγου καί τῆς διδασκαλίας τοῦ Χριστοῦ στή ζωή του, ἐάν, δηλαδή, μεταποιεῖ τό κήρυγμα τοῦ Εὐαγγελίου σέ καθη-μερινό βίωμα, διότι «πίστις ἄνευ ἔργων νεκρά ἐστί».

Ἡ ἐπιμονή τοῦ ἀποστόλου Παύ-λου στό παράδειγμα τῆς ζωῆς του δηλώνει ὅμως καί κάτι ἀκόμη. Δηλώνει τή γνησιότητα καί τήν ἀλήθεια τῆς διδασκαλίας του.

Ὁ μέγας ἀπόστολος δέν εἶναι μόνο τό «στόμα τοῦ Χριστοῦ», ἀλλά εἶναι καί ὁ μιμητής τοῦ Χρι-στοῦ. Αὐτά πού κηρύττει στούς ἀνθρώπους δέν εἶναι κενά λόγια, δέν εἶναι συμβουλές καί ἠθικολο-γίες χωρίς ἀντίκρισμα, εἶναι τό περιεχόμενο τῆς ζωῆς του. Ὁ ἀπό-στολος Παῦλος δέν κηρύττει μόνο Χριστό, ἀλλά «ζῇ ἐν αὐτῷ Χρι-στός». Ἔτσι διδάσκει τούς ἀνθρώ-πους τόν λόγο καί τό Εὐαγγέλιο τοῦ Χριστοῦ καί συγχρόνως δεί-χνει μέ τή ζωή του πῶς βιώνονται αὐτά τά ὁποῖα τούς διδάσκει.

Καί εἶναι τόσο ἀκριβής στήν ἐφαρμογή τοῦ Εὐαγγελίου, τόσο ἀκριβής στήν ἐν Χριστῷ ζωή, ὥστε δέν ὑπάρχει περίπτωση οἱ χριστια-νοί στούς ὁποίους ἀπευθύνεται νά διαπιστώσουν κάποια διαφορά ἀνά-μεσα σέ ὅσα λέει καί ὅσα πράττει ὁ ἀπόστολος Παῦλος.

Καί αὐτό τό σημεῖο εἶναι πού θά πρέπει νά προσέξουμε ἰδιαιτέρως καί ἐμεῖς, ὅσοι ἔχουμε τήν τιμή καί τό προνόμιο ἀπό τόν Θεό νά μετα-φέρουμε τόν λόγο του στούς ἀνθρώ-πους, εἴτε ἐμεῖς ὡς κληρι-κοί, εἴτε ἐσεῖς ὡς πρεσβυτέρες καί μητέρες τῶν ἱερέων μας, γιατί εἶναι ἐξαιρετικά σημαντικό.

Πολλές ἀπό ἐσᾶς διακονεῖτε στό πνευματικό ἔργο τῆς ἐνορίας σας, ἄλλες ὡς κατηχήτριες καί ἄλλες ὡς κυκλάρχισσες στούς κύκλους μελέτης τῆς Ἁγίας Γραφῆς, καί μέ τή διακονία σας αὐτή κηρύσσετε τόν λόγο τοῦ Θεοῦ, διδάσκετε εἴτε στά παιδιά τῶν κατηχητικῶν εἴτε στίς κυρίες πού παρακολουθοῦν τούς

κύκλους τίς ἀλήθειες τῆς πίστεώς μας, τό θέλημα τοῦ Θεοῦ.

Γι᾽ αὐτή ὅμως τή διακονία δέν ἀρκεῖ νά εἶστε καλά προετοι-μα-σμένες καί νά ἔχετε μελετήσει ὅσα χρειάζεται νά πεῖτε. Ἀσφαλῶς ἡ καλή προετοιμασία καί ἡ συνέπεια εἶναι ἀπαραίτητη προϋπόθεση γιά τήν ἐπιτυχία τοῦ ἔργου. Εἶναι ὅμως ἀναγκαῖο καί ἀπαραίτητο ὅσα διδά-σκετε, ὅσα λέτε στούς ἀδελ-φούς μας, μικρότερους ἤ μεγαλύ-τερους, νά τά ἐφαρμόζετε καί σεῖς στή ζωή σας.

Εἶναι πολύ σημαντικό αὐτό, γιατί εἶναι φυσικό οἱ ἄνθρωποι νά προ-σέχουν, νά ἐξετάζουν τή ζωή αὐ-τοῦ πού τούς διδάσκει, νά τήν ἐλέγχουν ἴσως κάποιες φορές καί μέ μεγαλύτερη αὐστηρότητα ἤ καί κάποτε μέ καχυποψία. Καί μπορεῖ νά βροῦν καί λάθη, γιατί ἐμεῖς δέν εἴμαστε ὅπως ὁ μέγας ἀπόστολος Παῦλος, ἔχουμε καί ἀδυναμίες.

Θά πρέπει ὅμως νά ἀγωνιζόμαστε καί νά προσπαθοῦμε ἡ ζωή μας νά μήν εἶναι διαφορετική ἀπό ὅσα συστήνουμε καί διδάσκουμε στούς ἀνθρώπους, διότι ὄχι μόνο ἀπο-γοη--τεύουμε τούς ἀνθρώπους καί τούς σκανδαλίζουμε, ἀλλά καί ἀκυ-ρώνουμε τό ἔργο πού κάνουμε καί γενικότερα τό ἔργο πού γίνεται μέσα στήν Ἐκκλησία.

Πόσες φορές δέν ἔχουμε ἀκούσει συνανθρώπους μας νά κατηγοροῦν δυστυχῶς, δίκαια ἤ ἄδικα δέν ἔχει πάντοτε σημασία, εἴτε κληρικούς εἴτε πρόσωπα πού συνδέονται μέ τήν Ἐκκλησία γιά συμπεριφορές καί ἐπιλογές πού δέν εἶναι σύμ-φωνες μέ τόν λόγο τοῦ Θεοῦ ἤ καί ἔρχονται σέ ἀντίθεση μέ αὐτόν. Μάλιστα συχνά οἱ ἄνθρωποι ἔχουν τήν τάση νά γενικεύουν καί, ἀκόμη καί ἐάν δοῦν κάτι

λανθασμένο ἤ ἀντίθετο σέ ἕναν κληρικό, σέ μία πρεσβυτέρα, σέ μία κατηχήτρια, βγά-ζουν εὔκολα τό συμπέρασμα ὅτι, δῆθεν, ἔτσι εἶναι ὅλοι ἤ καί αὐτοί εἶναι σάν καί μένα πού δέν πάω στήν Ἐκκλησία. Καί χρησιμοποιοῦν αὐτή τήν κα-τη-γορία εἴτε γιά νά δικαιολο-γή-σουν τίς δικές τους πράξεις εἴτε γιά νά συκοφαντήσουν τήν Ἐκκλησία καί τούς διακόνους της.

Καταλαβαίνετε, πιστεύω, πόσο με-γάλη εἶναι ἡ εὐθύνη μας ἀπέ-ναντι στούς ἀνθρώπους! Ἀκόμη καί ἐάν ἐσεῖς δέν ἔχετε κάποια ἄλλη ἁρμοδιότητα στό πνευματικό ἔργο τῆς ἐνορίας σας, ἀλλά εἶστε ἡ πρεσβυτέρα ἤ ἡ μητέρα τοῦ ἱερέως, ἀρκεῖ καί αὐτό γιά νά πρέπει νά προσπαθεῖτε νά δίνετε μέ τή ζωή σας, μέ τήν ἀναστροφή σας, μέ τόν λόγο σας, μέ τήν ἀνατροφή τῶν παιδιῶν σας, τό παράδειγμα τῆς ἐν Χριστῷ ζωῆς.

Βεβαίως, δέν ἐννοῶ νά δείχνετε κάτι διαφορετικό ἀπό αὐτό πού εἶστε ἤ πού ζεῖτε, γιατί αὐτό εἶναι ὑποκριτικό καί ψεύτικο καί εὔ-κο-λα ἀποκαλύπτεται, προκαλώ-ντας μεγαλύτερη βλάβη, ἀλλά νά ἀγω-νίζεσθε καί σεῖς μαζί μέ τόν ἱερέα σύζυγό σας ἤ υἱό σας καί μαζί μέ τήν ὑπόλοιπη οἰκογένεια νά ζεῖτε τήν ἐν Χριστῷ ζωή, νά εἶστε ὡς «πόλις ἐπάνω ὄρους κειμένη», ὄχι γιά νά ἔχετε τά πρωτεῖα ἤ τήν πρω-τοκαθεδρία μέσα στήν ἐνορία, ἀλλά γιά νά ἀποτελεῖτε ἀγαθό πρό-τυπο καί γιά τούς ἄλλους ἀδελ-φούς μας εἴτε βρίσκονται κοντά στήν Ἐκκλησία εἴτε ὄχι.

Καί ἐάν ἐσεῖς ἀγωνίζεσθε καί προ-σπαθεῖτε νά ζεῖτε μέ συνέπεια τήν ἐν Χριστῷ ζωή, τότε καί τό πνευ-ματικό ἔργο τῆς ἐνορίας θά προά-γεται, καί οἱ ἄνθρωποι θά βοη-θοῦνται, καί τό ἔργο τῶν ἱερέων μας θά ἔχει τήν ὑποστήριξη πού χρειάζεται, γιά νά βρίσκει ἀνταπό-κριση στούς ἀνθρώπους. Διότι, δυ-στυχῶς, συμβαίνει μερικές φορές καί αὐτό: ὁ ἱερέας νά προσπαθεῖ, νά κοπιάζει, νά εἶναι συνεπής στά καθήκοντά του, νά εἶναι εὐλαβής, νά κάνει ὅ,τι μπορεῖ γιά τήν ἐνορία του, ἀλλά νά μήν ἔχει γιά διάφο-ρους λόγους τή συμπαράσταση τῆς οἰκογενείας του.

Εἶναι μία δυσάρεστη κατάσταση αὐτή, ἡ ὁποία δέν θά πρέπει νά ὑφίσταται. Μπορεῖ νά ὑπάρχουν δυσκολίες, μπορεῖ νά εἶναι μεγάλη ἡ εὐθύνη νά ἀποτελεῖ κανείς μέλος μιᾶς ἱερατικῆς οἰκογενείας, ἀλλά ἐφόσον καί ἐσεῖς μέ τή θέληση καί τή συγκατάθεσή σας ἀποφασίσατε νά συμπορευθεῖτε μέ τόν ἱερέα σύ-ζυγό σας, εἶναι ἀνάγκη καί καθῆ-κον σας νά τοῦ συμπαρασταθεῖτε καί νά μήν ἀκρυώνετε τήν προ-σπά-θειά του καί τόν κόπο του.

Τό ἴδιο ἰσχύει καί γιά τίς μητέρες τῶν κληρικῶν, πού εἴχατε τήν τιμή ἀπό τόν Θεό νά προσφέρετε στήν Ἐκκλησία καί στή διακονία τῶν ἀνθρώπων τό παιδί σας. Ἡ καλύ-τερη ἔκφραση ἀγάπης πρός τόν ἱερέα-παιδί σας εἶναι νά ἀποτε-λεῖτε τό ζωντανό παράδειγμα ὅσων ἐκεῖνος προσπαθεῖ νά μετα-δώσει καί νά κηρύξει στούς ἀνθρώ-πους, ἔτσι ὥστε καί μέ τή δική σας συμβολή νά μήν περιορίζετε ἡ

Ἐκ-κλησία στό κήρυγμα, ἀλλά νά δείχνει καί τόν δρόμο ἀπό τό κήρυγ-μα στήν πράξη, τήν ὁποία ἔχουμε ἀνάγκη ὅλοι μας, ἐάν θέλουμε νά εἴμαστε ζωντανά μέλη τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ, τῆς Ἐκκλησίας μας.

Μέ αὐτές τίς ταπεινές ἀλλά γεμάτες ἀγάπη πατρκές σκέψεις καί ἀφοῦ σᾶς εὐχαριστήσω καί πάλι γιά τήν παρουσία σας στήν Ἡμερίδα τῶν πρεσβυτέρων καί τῶν μητέρων κληρικῶν, τήν ὁποία ὀργάνωσε ἡ Ἱερά μας Μητρόπολη θέλοντας νά δείξει καί μέ τόν τρόπο αὐτό τό ἐνδιαφέρον καί τήν ἀγάπη της σέ ὅλες ἐσᾶς πού ἀποτελεῖτε τούς πιό στενούς συνεργάτες καί συμπαρα-στάτες τοῦ ἔργου της καί τοῦ ἔργου τῶν ἱερέων μας· θέλω νά ἐκφράσω τίς εὐχαριστίες καί τήν εὐγνωμο-σύνη μου καί πρός τή σημερινή μας ὁμιλήτρια, τήν Καθηγουμένη τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Κοιμήσεως Θεοτόκου Μικροκάστρου Σιατίστης Γερό-ντισ-σα Θεολογία, ἡ ὁποία καί αὐτή τή φορά δέν ἀρνήθηκε τήν πρό-σ-κλη-σή μας καί βρίσκεται σήμερα κοντά μας, γιά νά μᾶς μιλήσει μέ θέμα: «Τό λειτούργημα τῆς Ὀρθόδοξης πρεσβυτέρας».

Περισσότερες Φωτογραφίες:

© Kosmas Karagiannis IMBNK